

Lesninger Festen for Kristi legeme og blod (år A)

1. lesning 5 Mos 8,2–3.14b–16a

Han gav deg en mat som hverken du eller dine fedre kjente til

Moses talte til folket og sa:

Kom ihu hvordan Herren din Gud har ført deg hele veien disse førti år i ørkenen. Han ville ydmyke deg og prøve deg for å få vite hva som bodde i ditt hjerte, om du vil holde hans bud eller ikke. Han ydmyket deg og lot deg sulte.

Så gav han deg manna, en mat som hverken du eller dine fedre kjente til. Slik ville han la deg forstå at mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som kommer fra Herrens munn.

Glem ikke Herren din Gud, som førte deg ut av Egypt, av trellehuset. Han ledet deg gjennom den store, uhyggelige ørkenen, hvor det var giftslanger og skorpioner, gjennom et uttørret land hvor det ikke var vann. Og av harde fjellet lot han vann strømme frem for deg. Han gav deg manna i ørkenen, en mat som dine fedre aldri hadde smakt.

Responsoriesalme Sal 147,12–13. 14–15. 19–20

Omkved: Lovsyng Herren, Jerusalem.

Lovsyng Herren, Jerusalem,

Sion, pris din Gud.

Han gjør dine dørstokker faste
og velsigner dine barn i ditt hus.

Han gir fred på dine landemerker,
med beste hvete metter han deg.

Han sender sitt bud til jorden,
hastig løper hans ord.

Han forkynte sitt ord for Jakob,
gav Israel sine bud og dommer.
Slik gjorde han ikke mot andre folk,
dem gav han ingen lovbud.

2. lesning 1 Kor 10,16–17

Der er ett brød, vi er ett legeme så mange som vi er

Brødre, det takksigelsesbegeret vi velsigner, gir det oss ikke del i Kristi blod? Det brød vi bryter, gir det oss ikke del i Kristi legeme? Fordi der er ett brød, er vi også ett legeme, så mange som vi er, for alle har vi del i det ene brød.

Sekvens

Denne sekvens er valgfri og kan synges i sin helhet eller fra * Se det englebrød (alternativ I). Den norske gjendiktningen, Sion, pris din saliggjører, er gjengitt som alternativ II:

Alternativ I

Sion, pris din saliggjører,
pris din hyrde og din fører,
syng hans lov med sang og spill.

Hva du evner, skal du vise,
ingen kan til gagns ham prise,
ingen ord kan strekke til.

Brød som lever, og som tenner
liv i den som brødet kjenner,
gjenstand for vår hyllest er.

Siste kveld til sine venner
ga han det med egne hender,
ingen tvil kan rommes her.

Lov skal klinge, lov skal lyde,
lov skal glede, lov skal pryde
hjertets jubelsang og ord.

For i dag vi feirer minnet,
det som aldri bort kan svinne,
om det første nattverdsbord.

Påskan fra den gamle pakt
viker for den nye makt,
alt blir nytt ved Kongens bord.

Nye lov må gamle dømme,
skyggen må for sannhet rømme,
natt for lys på Herrens ord.

Det som Kristus den gang gjorde,
bød han oss fra nattverdsbordet
gjøre for å minnes ham.

Og han ga en hellig lære:
Brød og vin skal offer være
som til frelse bæres fram.

Kristentroen vitner dette:
Brødet blir hans kjød med rette,
vin forvandles til hans blod.

Ta det, se det, kan du ikke,
det er skjult for våre blikke,
mot natur, erkjent i tro.

Brød og vin er tegn, og ingen
ser det som er skjult i tingen:
Største skatt på denne jord.

Kjød er føde, blodet drikke,
Kristus hel, han deles ikke,
hel i begge ting han bor.

Deles ikke når han nytes,
minker ikke om han brytes,
like hel til hver seg gir.

Nyter én ham, nyter mange;
brødet tæres mange gange;
ufortært han alltid blir.

Gode får det, onde får det,
men så ulikt begge går det:
én får liv, en annen død.

Godt er livet, ond er døden,
begge fikk den samme føden,
ulikt virker samme brød.

Brytes brødet, må du minnes,
i hver del det finnes.

Visshet her kan bare vinnes
når du fullt og fast det tror.

Ytre tegnet kan få lyte,
tingen selv kan du ei bryte.
Herren som du får å nyte:
alltid ens og like stor.

* Se det englebrød som lønner
vandringsmannens fromme bønner,
sanne brød for Herrens sønner,
ikke slengt til hunder små.

Tegn for dette har vår viten:
Isak engang, Lammet siden,
og fra ørkenvandringstiden
manna som på marken lå.

Gode hyrde, sanne føde,
Jesus, tilgi oss vår brøde,
vern oss, du, i all vår møde;
hjelp oss gjennom verdens øde
frem til alle goders land.

Du som allting vet og veier,
her i dødens dal oss leier,
gi at vi må vinne seier
og med dem som arven eier,
benkes hist med glede kan.

Alternativ II

Sion, pris din saliggjører,
pris din hyrde og din fører,
si ham takk, syng gledeskvad!
Se nu til hva du kan evne,
større dog enn ord kan nevne,
er den venn som gjør deg glad.

Se, et måltid nu opprettes,
brød og vin i dag fremsettes,
livets beger, livets brød!
Skaren, tolv i tall, er liten,
vokser talløs til med tiden,
skal ei lide hungersnød.

Brødet, vinen, signet, viet
i hans navn som oss har friet,
er hans legem og hans blod.
Ei forstanden det utgrunner,
troen ene ser Guds under
og hans skjulte gave god.

Gode hyrde, brød til livet,
tak for du deg selv har givet,
tak for livets kilde sann!
Fød oss, vøkt oss, la oss finne
dine goder hisset inne
i det sæle livets land!

Du som alt formår å virke,
samlar her oss i din Kirke
ved din Ånd og ved ditt ord,
gjør oss dine helgner like,
brødre med dem i ditt rike,
søsken hist om himlens bord!

Halleluja Joh 6,51

Halleluja.

Jeg er det levende brød, kommet fra himmelen, sier Herren, og den som spiser av det, skal leve i all evighet.

Halleluja.

Evangelium Joh 6,51–58

Mitt legeme er virkelig næring, og mitt blod er virkelig en drikk

På den tid sa Jesus:

«Jeg er det levende brød, kommet fra himmelen; og den som spiser av det, skal leve i all evighet. Det brød som jeg gir, er da mitt eget legeme, hengitt for verdens liv.»

Jødene begynte da å diskutere med hverandre. «Hvordan,» sa de, «kan denne mann gi oss sitt eget legeme å spise?» Til dette svarte Jesus: «Sann mitt ord! Dersom dere ikke spiser Menneskesønnens legeme og drikker hans blod, fins heller ikke liv i dere. Den som spiser mitt legeme og drikker mitt blod, han får evig liv, og ham

vil jeg oppreise på den ytterste dag. For mitt legeme er virkelig næring, mitt blod er virkelig en drikk. Den som spiser mitt legeme og drikker mitt blod, han blir i meg, og jeg i ham. Som det er Faderen, den Levende, som har sendt meg, og som det er ham jeg har mitt liv fra, slik skal den som spiser meg, få sitt liv fra meg. Dette er da det brød som er kommet fra himmelen: Det er ikke som det deres fedre spiste i ørkenen, for de døde siden; men den som spiser dette brød, han skal leve i all evighet.»